KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 1.6.2006
KOM(2006) 257 wersja ostateczna

2006/0089 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

dotycząca zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Turcji w sprawie udziału Republiki Turcji w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. Wstęp

Komisja przedkłada Radzie decyzję w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, umów dotyczących udziału trzech państw kandydujących, tj. Bułgarii, Rumunii i Turcji, w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii. Komisja prowadziła negocjacje z Bułgarią, Rumunią i Turcją na podstawie mandatu powierzonego jej przez Radę. Komisja zakończyła negocjacje z Bułgarią, Rumunią i Turcją, parafując projekty umów w 2004 r.

2. Strategia przedakcesyjna

2.1. Agenda 2000

W Agendzie 2000 Komisja wyraziła pogląd, że udział państw kandydujących w programach wdrażających *acquis* stanowiłby „przydatne przygotowanie do zapoznania państw kandyduj ących i ich obywateli z politykami oraz sposobem działania Unii". Jest to jeden z podstawowych środków zwiększania zdolności państw kandydujących do wdrażania *acquis*, jak również jego transpozycji do prawa krajowego.

2.2. Konkluzje Rady Europejskiej

Rada Europejska na szczycie w Luksemburgu w grudniu 1997 r. uczyniła uczestnictwo w programach i agencjach wspólnotowych narzędziem wzmocnionej strategii przedakcesyjnej, uznając, że państwa kandydujące winny posiadać, w oparciu o decyzje jednostkowe, możliwoś ć udziału w agencjach Wspólnoty.

W odniesieniu do Turcji Rada Europejska na szczycie w Helsinkach w grudniu 1999 r. potwierdziła globalny charakter procesu przystąpienia obejmującego na jednakowych zasadach trzynaście państw kandydujących, przy czym państwa kandydujące uczestniczą w procesie przystąpienia na równych prawach. Turcja korzysta ze strategii przedakcesyjnej, a w ramach procesu przystąpienia będzie miała możliwość uczestniczenia w programach i agencjach wspólnotowych.

3. Decyzja Rady upoważniająca Komisję do prowadzenia negocjacji w sprawie udziału państw kandydujących w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

Na podstawie wniosku Komisji SEC (1878) 2000 z dnia 24 lipca 2000 r. Rada w dniu 19 marca 2001 r. podjęła decyzję o upoważnieniu Komisji do prowadzenia negocjacji w sprawie udziału państw kandydujących w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii. Celem było umożliwienie państwom kandydującym brania udziału w pracach Centrum przed ich przystąpieniem do Unii Europejskiej. Wytyczne negocjacyjne stanowią, że umowy winny określać warunki udziału państw kandydujących w pracach Centrum. W szczególności, umowy winny przewidywać, że państwa kandydujące nie będą korzystać z prawa głosu na zebraniach Zarządu, będą wnosić wkład finansowy w działalność Centrum, a także zawierać odpowiednie klauzule dotyczące ochrony danych, przywilejów i immunitetów

przyznawanych Centrum oraz jurysdykcji Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

4. Negocjacje

Komisja, na podstawie powierzonego jej mandatu, przeprowadziła negocjacje z Bułgarią, Rumunią i Turcją. Uzgodniono projekty umów dwustronnych, a Bułgaria, Rumunia i Turcja oraz Wspólnota przystępują obecnie do ratyfikacji projektów umów.

5. Projekty umów

Komisja uzgodniła z Bułgarią, Rumunią i Turcją projekty umów przyznające im warunki uczestnictwa w Centrum podobne do warunków obowiązujących w stosunku do udziału Norwegii w pracach Centrum.

Umowy stanowią, że Bułgaria, Rumunia i Turcja będą brały udział w programie pracy Centrum oraz wypełniały zobowiązania wynikające z rozporządzenia Rady (EWG) nr 302/93, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 3294/94, rozporządzeniem Rady (WE) nr 2220/2000 i rozporządzeniem Rady (WE) nr 1651/2003.

Bułgaria, Rumunia i Turcja zostaną włączone do Europejskiej Sieci Informacji o Narkotykach i Narkomanii (REITOX) oraz będą dzielić się z Centrum informacjami, z zastrzeżeniem wymogów dotyczących ochrony danych określonych w prawie wspólnotowym i krajowym. Ka żde z rozpatrywanych państw, Bułgaria, Rumunia i Turcja, wniesie do Centrum wkład finansowy, mający na celu pokrycie kosztów ich udziału. Bułgaria, Rumunia i Turcja będą tak że uczestniczyć w Zarządzie Centrum bez prawa głosu do czasu uzyskania przez nie cz łonkostwa w Unii.

Umowy zostały przygotowane na czas nieokreślony do chwili przystąpienia Bułgarii, Rumunii i Turcji do Unii Europejskiej.

Strony zatwierdzą umowę zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi. Umowa wejdzie w życie z chwilą otrzymania przez każdą ze stron powiadomienia o zakończeniu odpowiednich procedur.

Ze swej strony, Centrum będzie traktowało Bułgarię, Rumunię i Turcję jak istniejące Państwa Członkowskie, zapewniając im równe traktowanie w zakresie powiązania z Europejską Siecią Informacji o Narkotykach i Narkomanii (REITOX) oraz zatrudnienia personelu.

6. Zawarcie umów

6.1. Podstawa prawna

Negocjacje pozwalające Centrum otworzyć się na udział państw kandydujących możliwe są na mocy art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 302/93 w sprawie ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

Artykuł 13 zawiera niezbędne zasady dotyczące procedury otwarcia Centrum na udział pa ństw, które nie są członkami Unii, ale podzielają zainteresowanie Wspólnoty i jej Państw Cz łonkowskich celami i pracą Centrum. Wobec umów zawartych pomiędzy takimi państwami a

Wspólnotą stosuje się procedurę określoną w art. 300 Traktatu.

Komisja Europejska, w oparciu o dyrektywy negocjacyjne Rady, zakończyła negocjacje z Bułgarią, Rumunią i Turcją.

W celu kontynuowania działań Komisja przedkłada obecnie Radzie decyzje w sprawie zawarcia umów mających na celu pozwolenie wymienionym krajom na udział w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

6.2. Skutki finansowe

Zgodnie z wynikiem negocjacji Bułgaria, Rumunia i Turcja wniosą wkład finansowy do Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii w celu pokrycia kosztów rozszerzenia działalności Centrum na te państwa.

Przewiduje się, że Bułgaria, Rumunia i Turcja zostaną w pełni włączone do wszystkich działań Centrum po trzyletnim okresie wdrażania. Zatem wkład finansowy ma ulegać zwiększaniu na przestrzeni tego okresu. Bułgaria, Rumunia i Turcja mogą otrzymać pomoc finansową z odpowiednich wspólnotowych programów pomocy na dotowanie części ich wkładu finansowego na rzecz Centrum.

Po wdrożeniu pełnego programu pracy Centrum wkład finansowy każdego z rozpatrywanych państw, Bułgarii, Rumunii i Turcji, na rzecz Centrum wyniesie 271 000 EUR w skali roku. Począwszy od roku 2008 kwota 271 000 EUR będzie podwyższana na podstawie wskaźnika wzrostu subwencji Wspólnoty dla Centrum.

7. Korzyści wynikające z umów

Korzyści wynikające z udziału Bułgarii, Rumunii i Turcji w Centrum są różnorakie:

– udział w Centrum ułatwi Bułgarii, Rumunii i Turcji przyjęcie i wdrożenie acquis w zakresie narkotyków w ramach przygotowania tych państw do przystąpienia;

– udział w Centrum pozwoli Bułgarii, Rumunii i Turcji zapoznać się z procedurami decyzyjnymi Centrum oraz wnieść wkład w sformułowanie programu pracy;

– Centrum będzie mogło rozszerzyć sprawozdawczość w zakresie zażywania narkotyków i narkomanii o Bułgarię, Rumunię i Turcję;

– udział pomoże zapewnić Centrum i Państwom Członkowskim, jak również Bułgarii, Rumunii i Turcji szersze i wiarygodniejsze informacje na temat narkotyków i narkomanii w Europie; dane dostarczone przez Bułgarię, Rumunię i Turcję będą oceniane pod względem jakości i szeroko upowszechniane za pośrednictwem sprawozdania rocznego z działalności Centrum oraz strony internetowej;

– udział pozwoli włączyć Bułgarię, Rumunię i Turcję do stworzonego przez Centrum systemu wczesnego ostrzegania o nowych narkotykach syntetycznych.

8. Zalecenie

Z Bułgarią, Rumunią i Turcją zakończono negocjacje i osiągnięto porozumienie w sprawie ich udziału w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii na warunkach podobnych do warunków przyznanych Norwegii.

Wspólnota może zatem zatwierdzić zawarcie umów dwustronnych z Bułgarią, Rumunią i Turcj ą w sprawie ich udziału w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

2006/0089 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJI RADY

dotycząca zawarcia umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Turcji w sprawie udziału Republiki Turcji w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 152 w połączeniu z pierwszym zdaniem art. 300 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 300 ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji[1],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 302/93 z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii[3], zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3294/94[4], rozporządzeniem (WE) nr 2220/2000[5] i rozporządzeniem nr 1651/2003[6], przewiduje w art. 13, że Centrum ma być otwarte na udział państw trzecich, które podzielają zainteresowanie Wspólnoty i jej Państw Cz łonkowskich celami i pracą Centrum.

(2) Komisja w imieniu Wspólnoty wynegocjowała umowę z Republiką Turcji w sprawie udziału Republiki Turcji w pracach Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

(3) Umowa ta została parafowana dnia 26 sierpnia 2004 r. oraz powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską a

---

1 Dz.U. C […] z […], str. […].
2 Dz.U. C […] z […], str. […].
3 Dz.U. L 36 z 12.2.1993, str. 1.
4 Dz.U. L 341 z 30.12.1994, str. 7.
5 Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 1
6 Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 30.

Republiką Turcji w sprawie udziału Republiki Turcji w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii.

Tekst umowy stanowi Załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej do podpisania umowy w celu wyrażenia zgody Wspólnoty na to, aby umowa była dla niej wiążąca.

Artykuł 3

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby uprawnionej do przesłania noty dyplomatycznej, o której mowa w art. 10 umowy.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Umowa pomiędzy Wspólnotą Europejską a Republiką Turcji w sprawie udziału Republiki Turcji w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA z jednej strony, oraz

REPUBLIKA TURCJI (zwana dalej „Turcją") z drugiej strony

(zwane dalej „Umawiającymi się Stronami")

przywołując, że Rada Europejska na szczycie w Luksemburgu w 1997 r. uczyniła uczestnictwo w programach i agencjach wspólnotowych sposobem na zacieśnianie współpracy w ramach strategii przedakcesyjnej;

uwzględniając, że Wspólnota Europejska rozporządzeniem Rady (EWG) nr 302/93[7], zmienionym rozporządzeniem Rady nr 3294/94[8], nr 2220/2000[9] i nr 1651/2003[10] (zwanym dalej „rozporządzeniem") ustanowiła Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (zwane dalej „Centrum");

mając na uwadze, że art. 13 rozporządzenia stanowi, że Centrum winno być otwarte na udział państw trzecich, które podzielają zainteresowania Wspólnoty i jej Państw Członkowskich;

mając na uwadze, że Turcja podziela cele i zadania Centrum określone w rozporządzeniu, ponieważ ostatecznym celem Turcji jest członkostwo w Unii Europejskiej;

mając na uwadze, że Turcja uznaje opis zadań Centrum, jak również sposób jego działania i priorytetowe obszary działalności określone w rozporządzeniu;

mając na uwadze, że w Turcji istnieje instytucja, która może zostać włączona do Europejskiej Sieci Informacji o Narkotykach i Narkomanii;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Turcja w pełni uczestniczy w pracach Centrum na warunkach określonych w niniejszej Umowie.

Artykuł 2

Europejska Sieć Informacji o Narkotykach i Narkomanii (Reitox)

1. Niniejszym włącza się Turcję do Europejskiej Sieci Informacji o Narkotykach i Narkomanii (Reitox).

2. Turcja zgłasza Centrum w ciągu 28 dni od wejścia w życie niniejszej Umowy główne

[7] Dz.U. L 36 z 12.2.1993, str. 1.
[8] Dz.U. L 341 z 30.12.1994, str. 7.
[9] Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 1.
[10] Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 30.

elementy krajowej sieci informacji, w tym także krajowego centrum ds. monitorowania, i wskaże inne wyspecjalizowane centra, które mogłyby wnieść przydatny wkład w działalność Centrum.

Artykuł 3

Zarząd

Zarząd Centrum zaprasza przedstawiciela Turcji do uczestnictwa w swoich zebraniach. Przedstawiciel uczestniczy w zebraniach w pełni, bez prawa głosu. Zarząd może wyjątkowo zwołać zebranie ograniczone do przedstawicieli Państw Członkowskich oraz przedstawicieli Komisji Europejskiej w sprawach będących przedmiotem szczególnego zainteresowania Wspólnoty i jej Państw Członkowskich.

Na spotkaniu z przedstawicielami Turcji Zarząd dokona szczegółowych ustaleń dotyczących udziału Turcji w pracach Centrum.

Artykuł 4

Budżet

Turcja wnosi wkład finansowy w działalność Centrum, o której mowa w art. 1, zgodnie z przepisami określonymi w załączniku I stanowiącym integralną część niniejszej Umowy.

Artykuł 5

Ochrona i poufność danych

1. Jeżeli na podstawie niniejszej Umowy dane osobowe, które nie pozwalają na identyfikację osób fizycznych, zostają przekazane władzom tureckim przez Centrum zgodnie z prawem wspólnotowym i prawem tureckim, dane takie mogą być wykorzystane jedynie w określonym celu i zgodnie z warunkami określonymi przez organ przekazujący.

2. Dane o narkotykach i narkomanii przekazywane władzom tureckim przez Centrum mogą być publikowane z zastrzeżeniem zgodności ze wspólnotowymi i tureckimi przepisami o upowszechnianiu i poufności informacji. Dane osobowe nie mogą być publikowane ani udostępniane opinii publicznej.

3. Wyznaczone specjalistyczne centra w Turcji nie mają obowiązku dostarczania informacji klasyfikowanych jako poufne zgodnie z prawem tureckim.

4. W odniesieniu do danych przekazywanych Centrum przez władze tureckie Centrum obowiązują zasady określone w art. 6 rozporządzenia.

Artykuł 6

Status prawny

Centrum posiada osobowość prawną oraz korzysta w Turcji ze statusu prawnego w najszerszym zakresie przyznanym osobom prawnym przez ustawodawstwo tureckie.

Artykuł 7

Odpowiedzialność

Odpowiedzialność Centrum określają zasady ustanowione w art. 16 rozporządzenia.

Artykuł 8

Przywileje

Turcja stosuje wobec Centrum Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich, który jako załącznik II stanowi integralną część niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Regulamin pracowniczy

Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 pkt a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich obywatele Turcji korzystający z pełni praw obywatelskich mogą zostać zatrudnieni przez Dyrektora Zarządzającego Centrum.

Artykuł 10

Wejście w życie

Niniejsza Umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie otrzymania drugiej noty dyplomatycznej potwierdzającej spełnienie przez daną z Umawiaj ących się Stron wymogów prawnych dotyczących wejścia Umowy w życie.

Artykuł 11

Okres obowiązywania i wygaśnięcie Umowy

1. Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony. Wygasa ona z chwilą przystąpienia Turcji do Unii Europejskiej.

2. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć Umowę w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowi ązywać po sześciu miesiącach od dnia takiego powiadomienia.

ZAŁĄCZNIK I

Wkład finansowy Turcji na rzecz Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

Artykuł 1

Wkład finansowy Turcji do budżetu Unii Europejskiej z tytułu uczestnictwa w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (zwanym dalej „Centrum") będzie stopniowo wzrastał w czteroletnim okresie wprowadzania przez Turcję działań w ramach prac Centrum. Wkład finansowy kształtuje się następująco w poszczególnych latach:

- w pierwszym roku udziału w pracach	100 000 EUR
- w drugim roku udziału w pracach	150 000 EUR
- w trzecim roku udziału w pracach	210 000 EUR
- w czwartym roku udziału w pracach	271 000 EUR

Począwszy od piątego roku udziału w pracach roczny wkład finansowy wnoszony przez Turcję na rzecz Centrum, odpowiadać będzie wkładowi w czwartym roku udziału w pracach zindeksowanemu o wskaźnik wzrostu subwencji Wspólnoty dla Centrum.

Artykuł 2

Turcja może częściowo korzystać z pomocy Wspólnoty przy wnoszeniu wkładu na rzecz Centrum w maksymalnej wysokości 75 % w pierwszym roku udziału w pracach, 60 % - w drugim roku udziału pracach i 50 % - w późniejszych latach. Z zastrzeżeniem odrębnej procedury programowej fundusze Wspólnoty, o które ubiega się Turcja, zostaną przekazane jej na podstawie odrębnego memorandum finansowego.

Pozostała część wkładu zostanie uiszczona przez Turcję.

Artykuł 3

Wkład Turcji będzie zarządzany zgodnie z rozporządzeniem finansowym odnoszącym się do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

Koszty podróży i utrzymania ponoszone przez przedstawicieli i biegłych Turcji w związku z uczestnictwem w działalności Centrum lub posiedzeniach związanych z wykonywaniem programu pracy Centrum są zwracane przez Centrum na tej samej podstawie i zgodnie z procedurami mającymi aktualnie zastosowanie w odniesieniu do Państw Członkowskich Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Za pierwszy rok kalendarzowy swojego uczestnictwa Turcja wniesie wkład obliczony

proporcjonalnie od daty uczestnictwa do końca roku. W kolejnych latach wkład będzie zgodny z niniejszą Umową.

ZAŁĄCZNIK II

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich

(1) WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY,

(2) MAJĄC NA UWADZE, że na mocy artykułu 28 Traktatu ustanawiającego Jedną Radę i Jedną Komisję Wspólnot Europejskich, Wspólnoty te oraz Europejski Bank Inwestycyjny korzystają na terytorium Państw Członkowskich z przywilejów i immunitetów koniecznych do wykonywania swoich zadań,

PODJĘŁY następujące postanowienia, załączone do niniejszego Traktatu:

ROZDZIAŁ I

MIENIE, FUNDUSZE, AKTYWA I OPERACJE WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 1

Lokale i budynki Wspólnot są nietykalne. Nie podlegają rewizji, rekwizycji, konfiskacie lub wywłaszczeniu. Mienie i aktywa Wspólnot nie podlegają żadnym środkom przymusu administracyjnego lub prawnego bez upoważnienia Trybunału Sprawiedliwości.

Artykuł 2

Archiwa Wspólnot są nietykalne.

Artykuł 3

Wspólnoty, ich aktywa, przychody i inne mienie jest zwolnione ze wszelkich podatków bezpo średnich.

Wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, rządy Państw Członkowskich podejmują stosowne środki w celu zwrotu lub refundacji kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży wliczonych w cenę mienia ruchomego i nieruchomego, w przypadku gdy Wspólnoty dokonują, do celów użytku służbowego, poważnych zakupów, których cena zawiera tego typu podatki. Jednakże stosowanie tych postanowień nie może spowodować zakłócenia konkurencji w obr ębie Wspólnot.

Zwolnień nie udziela się w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za korzystanie z usługi użyteczności publicznej.

Artykuł 4

Wspólnoty są zwolnione od wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i wywozowych w odniesieniu do przedmiotów przeznaczonych do ich użytku służbowego: przedmioty przywiezione w ten sposób mogą zostać zbyte, odpłatnie lub nieodpłatnie, na terytorium państwa, do którego zostały przywiezione, wyłącznie na warunkach określonych przez rząd tego państwa.

Wspólnoty są także zwolnione z wszelkich ceł, zakazów i ograniczeń przywozowych i

wywozowych w odniesieniu do swoich publikacji.

Artykuł 5

Europejska Wspólnota Węgla i Stali może posługiwać się dowolną walutą oraz prowadzić rozliczenia w dowolnej walucie.

ROZDZIAŁ II

KOMUNIKACJA I LAISSEZ-PASSER

Artykuł 6

W celu komunikacji służbowej i przekazywania wszelkich dokumentów, instytucje Wspólnoty korzystają na terytorium każdego Państwa Członkowskiego z przywilejów przyznawanych przez dane państwo placówkom dyplomatycznym.

Korespondencja służbowa i inne środki komunikacji służbowej instytucji Wspólnot nie podlegają cenzurze.

Artykuł 7

1. Laissez-passer w postaci, która jest określona przez Radę, a które władze Państw Cz łonkowskich uznają za ważny dokument podróży, mogą być wystawiane członkom i pracownikom instytucji Wspólnot przez szefów tych instytucji. Te laissez-passer wydawane są urzędnikom i innym pracownikom na warunkach określonych w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Wspólnot.

   Komisja może zawierać umowy umożliwiające uznawanie laissez-passer jako ważnych dokumentów podróży na terytorium państw trzecich.

2. Postanowienia art. 6 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali pozostają jednak w mocy w odniesieniu do członków i pracowników instytucji, którzy w chwili wejścia w życie Traktatu znajdują się w posiadaniu laissez-passer przewidzianego w tym artykule do czasu zastosowania postanowień akapitu pierwszego przytoczonego artykułu.

ROZDZIAŁ III

CZŁONKOWIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 8

Swoboda przemieszczania się członków Parlamentu Europejskiego podróżujących do lub z miejsca obrad Parlamentu Europejskiego nie podlega żadnym ograniczeniom administracyjnym lub innym. Członkom Parlamentu Europejskiego, w zakresie kontroli celnej i walutowej, przyznaje się:

(a) ze strony własnego rządu – takie same udogodnienia jak przyznawane wyższym urzędnikom wyjeżdżającym za granicę na czasowe pobyty służbowe,

(b) ze strony rządów innych Państw Członkowskich - takie same udogodnienia jak przyznawane przedstawicielom obcych rządów w związku z czasowym pobytem służbowym.

Artykuł 9

Wobec członków Parlamentu Europejskiego nie można prowadzić dochodzenia, postępowania sądowego ani też ich zatrzymywać z powodu ich opinii lub stanowiska zajętego przez nich w g łosowaniu w czasie wykonywania przez nich obowiązków służbowych.

Artykuł 10

Podczas sesji Parlamentu Europejskiego jego członkowie:

(a) korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych cz łonkom parlamentu ich państwa,

(b) nie mogą na terytorium innego Państwa Członkowskiego być zatrzymani, ani nie mogą być wobec nich prowadzone postępowania sądowe.

Immunitet chroni także członków Parlamentu Europejskiego podczas ich podróży do i z miejsca, gdzie odbywa się posiedzenie Parlamentu Europejskiego.

Nie można powoływać się na immunitet w przypadku, gdy członek został ujęty na gorącym uczynku i nie może on również stanowić przeszkody w wykonaniu przez Parlament Europejski prawa uchylenia immunitetu w odniesieniu do któregokolwiek z jego członków.

ROZDZIAŁ IV

PRZEDSTAWICIELE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH BIORĄCY UDZIAŁ W PRACACH INSTYTUCJI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 11

Przedstawiciele Państw Członkowskich biorący udział w pracach instytucji Wspólnot, ich doradcy i eksperci techniczni korzystają w czasie wykonywania swoich funkcji i w podróży do i z miejsca obrad ze zwyczajowych przywilejów, immunitetów i udogodnień. Niniejszy artykuł stosuje się również do członków organów doradczych Wspólnot.

ROZDZIAŁ V

URZĘDNICY I INNI PRACOWNICY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Artykuł 12

Na terytorium każdego Państwa Członkowskiego i bez względu na ich obywatelstwo, urz ędnicy i inni pracownicy Wspólnot:

(a) z zastrzeżeniem przepisów Traktatów dotyczących z jednej strony reguł odpowiedzialności urzędników i innych pracowników w stosunku do Wspólnot oraz, z drugiej strony, właściwości Trybunału w sporach między Wspólnotami a ich urzędnikami i innymi pracownikami, korzystają z immunitetu jurysdykcyjnego co do dokonanych przez nich czynności służbowych, obejmuj ącego również wypowiedzi ustne lub pisemne. Korzystają oni z tego immunitetu również po zakończeniu pełnienia funkcji,

(b) nie podlegają ograniczeniom imigracyjnym i nie są objęci formalnościami dotycz ącymi rejestracji cudzoziemców; dotyczy to również ich współmałżonków oraz członków rodziny pozostających na ich utrzymaniu,

(c) w zakresie przepisów walutowych korzystają z takich samych udogodnień, jakie są zwyczajowo przyznawane pracownikom organizacji międzynarodowych,

(d) korzystają z prawa przywozu bez opłat mebli i przedmiotów osobistego użytku przy podejmowaniu po raz pierwszy pracy w danym państwie, a także prawa ponownego wywozu bez opłat mebli i przedmiotów osobistego użytku po ustaniu funkcji w tym państwie, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd państwa, w którym prawo to jest wykonywane, za niezbędny,

(e) korzystają z prawa przywozu bez opłat samochodu do użytku osobistego, nabytego w kraju ostatniego miejsca zamieszkania lub w państwie, którego są obywatelami, na zasadach rządzących rodzimym rynkiem tego państwa, a także z prawa ponownego wywozu bez opłat tego samochodu, w obu przypadkach w stopniu uznanym przez rząd danego państwa za niezbędny.

Artykuł 13

Urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot objęci są podatkiem na rzecz Wspólnot od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych im przez Wspólnoty zgodnie z warunkami i procedurą określonymi przez Radę działającą na wniosek Komisji. Urzędnicy i inni pracownicy Unii są zwolnieni z krajowych podatków od dochodów, wynagrodzeń i dodatków wypłacanych przez Wspólnoty.

Artykuł 14

Przy stosowaniu podatku dochodowego, podatku majątkowego oraz podatku od spadku, a tak że stosując konwencje o unikaniu podwójnego opodatkowania zawarte między Państwami Cz łonkowskimi Wspólnot urzędnicy i inni pracownicy Wspólnot, którzy, wyłącznie w związku z wykonywaniem obowiązków na rzecz Wspólnot, osiedlają się na terytorium Państwa Cz łonkowskiego innego niż państwo ich miejsca zamieszkania do celów podatkowych w momencie dołączenia do służb Wspólnot są traktowani w obu wymienionych powyżej pa ństwach, jakby zachowali wcześniejsze miejsce zamieszkania, pod warunkiem, że leży ono w Państwie Członkowskim. Postanowienie to stosuje się także do współmałżonka w zakresie, w jakim nie wykonuje on działalności zawodowej oraz do dzieci pozostających na utrzymaniu oraz pod opieką osób, o których jest mowa w niniejszym artykule.

Mienie ruchome należące do osób, o których mowa w poprzednim akapicie, znajdujące się na terytorium państwa, w którym osoby te przebywają, jest zwolnione z podatku od spadku w

tym państwie; w celu ustalenia wspomnianego podatku mienie takie uznaje się za znajdujące si ę w kraju zamieszkania do celów podatkowych, z zastrzeżeniem praw państw trzecich oraz ewentualnego stosowania postanowień międzynarodowych konwencji dotyczących unikania podwójnego opodatkowania.

Miejsce zamieszkania uzyskane wyłącznie w związku z pełnieniem funkcji w innych organizacjach międzynarodowych nie jest brane pod uwagę przy stosowaniu postanowień niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, określa system świadczeń socjalnych obejmujący urzędników i innych pracowników Wspólnot.

Artykuł 16

Rada, stanowiąc na wniosek Komisji oraz po konsultacji z innymi zainteresowanymi instytucjami, określa kategorie urzędników i innych pracowników Wspólnot, do których stosuje się, w całości lub w części, art. 12, art. 13 akapit drugi oraz art. 14. Nazwiska, stopnie służbowe i adresy urzędników i innych pracowników poszczególnych kategorii przekazywane są okresowo rządom Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ VI

PRZYWILEJE I IMMUNITETY PLACÓWEK DYPLOMATYCZNYCH PAŃSTW TRZECICH AKREDYTOWANYCH PRZY WSPÓLNOTACH EUROPEJSKICH

Artykuł 17

Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się siedziba Wspólnot, udziela zwyczajowych immunitetów dyplomatycznych i przywilejów placówkom dyplomatycznym pa ństw trzecich akredytowanych przy Wspólnotach.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 18

Przywileje, immunitety i inne udogodnienia przyznaje się urzędnikom i innym pracownikom Wspólnot wyłącznie w interesie Wspólnot. Każda instytucja Wspólnot powinna uchylić immunitet przyznany urzędnikowi lub innemu pracownikowi jeśli uzna, że uchylenie takiego immunitetu nie jest sprzeczne z interesami Wspólnot.

Artykuł 19

W celu stosowania niniejszego Protokołu instytucje Wspólnot współpracują z właściwymi w ładzami danych Państw Członkowskich.

Artykuł 20

Artykuły 12-15 i art. 18 mają zastosowanie do członków Komisji.

Artykuł 21

Artykuły 12-15 i art. 18 stosuje się wobec sędziów, rzeczników generalnych, sekretarza i sprawozdawców pomocniczych Trybunału Sprawiedliwości, nie naruszając postanowień art. 3 Protokołu ustanawiającego Statut Trybunału Sprawiedliwości dotyczących immunitetu jurysdykcyjnego sędziów i rzeczników generalnych.

Artykuł 22

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Inwestycyjnego, członków jego organów, jego pracowników i do przedstawicieli Państw Członkowskich biorących udział w jego działalności, nie naruszając postanowień Protokołu ustanawiającego Statut Banku.

Europejski Bank Inwestycyjny jest również zwolniony z wszelkich form opodatkowania i obcią żeń o podobnym charakterze w związku z podwyższeniem jego kapitału, jak również z ró żnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Podobnie też, jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowi podstawy do nałożenia jakichkolwiek obciążeń. Ponadto działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie z jego Statutem, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Artykuł 23

Niniejszy Protokół stosuje się także do Europejskiego Banku Centralnego, do członków jego organów i do jego personelu, nie naruszając postanowień Protokołu w sprawie Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego.

Europejski Bank Centralny jest również zwolniony z wszelkich form opodatkowania i obciążeń o podobnym charakterze w związku z podwyższeniem jego kapitału, jak również z różnych formalności, które mogą być z tym związane w państwie, w którym Bank ma swoją siedzibę. Działalność Banku i jego organów, prowadzona zgodnie ze Statutem Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, nie podlega żadnemu podatkowi obrotowemu.

Powyższe postanowienia stosują się także do Europejskiego Instytutu Walutowego. Jego rozwiązanie lub likwidacja nie stanowi podstawy do nałożenia jakichkolwiek obciążeń.

NA DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy podpisali niniejszy protokół. Sporz ądzono w Brukseli, ósmego dnia kwietnia roku tysiąc dziewięćset sześćdziesiątego piątego.

SPRAWOZDANIE FINANSOWE

1. Nazwa wniosku

Udział Turcji w Europejskim Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

2. Linia budżetowa

18 07 01 01: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii — subwencja w ramach tytułów 1 i 2

18 07 01 02: Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii — subwencja w ramach tytułu 3

3. Skutki finansowe

Niniejszy wniosek nie powoduje skutków finansowych odnośnie do wydatków, ale powoduje skutki finansowe odnośnie do dochodów – skutki są następujące:

Linia budżetowa	Dochody		Rok nr
18 07 01 01/18 07 01 02	€ 100,000 (pro rata)	Od daty wejścia w życie umowy do końca roku finansowego, w którym ta umowa weszła w życie	1
18 07 01 01/18 07 01 02	€ 150,000	Pierwszy pełny rok finansowy po wejściu w życie umowy	2
18 07 01 01/18 07 01 02	€ 210,000	Drugi pełny rok finansowy po wejściu w życie umowy	3
18 07 01 01/18 07 01 02	€ 271,000	Trzeci pełny rok finansowy po wejściu w życie umowy	4

4. Środki stosowane w celu zapobiegania nadużyciom

Przepisy dotyczące zwalczania nadużyć finansowych w odniesieniu do podstawowych linii budżetowych mają zastosowanie do tych linii również po ich przystosowaniu do przypadku Turcji. Płatności składają się z kwot ryczałtowych, zatem możliwość nadu żyć jest niezwykle ograniczona.

5. Inne uwagi

Brak.